

7 Бега прочее отдай жената на чловѣката, защото е пророкъ: и ще са помоли за тебе, и ще живѣешъ: но ако (а) не ѡдадешъ, знай че непремѣнниъ ще умрешъ, тыже, и сичко (нѣщо) колкѣто имашъ.

8 И Авимелехъ стана ранш на утриньта, и привыкна сичките свои слуги, и изговори сичките тѣа словеса да (ги) чѣатъ они: и уплашихася чловѣцыте твѣрдѣ многу.

9 И побыка Авимелехъ Авраама, и рече мѣ: що ли е това што си сторилъ ты намъ? и какво прегрѣшеніе сторихъ ти, та си натоварилъ на мене, и на царството мое, грѣхъ голѣмъ? сторилъ си ми вещь, коато не тревѣваше да се стори.

10 И рече Авимелехъ на Авраама: що ли си видѣлъ, та да сторишъ това нѣщо?

11 И рече Авраамъ: понеже азъ рекохъ: боистиннѣ не е страхъ Божій въ това мѣсто: и ще ме убѣатъ за жената ми.

12 Но обаче истина сестра ми е, дѣщеръ на-отца ми, но не дѣщеръ на-майка ми: и быде жена моя.

13 И когато ме направи Богъ да излѣземъ изъ домжтъ на-отца моего, рекохъ камъ неа: това добро ще ми направишъ: на секое мѣсто дѣто като отидеме, базѣвай за мене: тоа (е) братъ мой.

14 И зема Авимелехъ овцы, и говеда, и рабы, и рабыни, и даде на Авраама, и отдаде мѣ Сарра жената негова.

15 И рече Авимелехъ: ето землата моя предъ тебе: вселися гдѣто ти е угодно.

16 И на Сарра рече: ето дадохъ тысащны